

Vrijdree, den 11 Januarij 1843.

Waerde vriend,

Ik heb al meer dan eenmaal jegens u gezondigd door nalatigheid, en telkens, na myne oprigt gesprokene belydenis, vergiffenis verworven. Tot nogtoe heb ik U op reis gelooft, maer gy zyt thans zeker in Gent en slyt aldaer stille, gelukkige dagen by de aenminnetykste der vrouwen. Nu zyt gy ook, denk ik, nog toegerender dan ooit, en verleent my wellicht boven de vergiffenis nog vollen aflaat.

Het ware zeker heerscher van my geweest, U by tyds een kranse te vlechten ter vergelding van vroeger ontvangen eerbewys, toet hadde ik, die ik geen improvisator ben, niet zoo laet moeten verwilligd worden van uwen hemelvaartdag; of liever hadde ik een uertje uwe begeestering gevoelt, het kranse zoude U vast geworden zyn.

Jammer is het dat gy Uwe reis niet zoodanig ingerigt hebt, dat ik en myn wyffje het genoegen smaakten U en Uwe lieve levensgezellin te zien. Wy meenden gy zoudt ons by Uwe terugreis verrast hebben; want verzekerd, waerde vriend, onze heilwensen verzelden U en de Uwe, en wy wenschen niets variger dan U beiden binnkort in goede gezondheid te zien; indien Gy een uitstapje doen kunt voor dezen zomer, dan zullen wy U galkhartig ontvangen. Dezen zomer hoop ik met myn vrouw naar Veurne te gaen, en dan in Gent spelt te houden by U.

Wij zijn wellicht al wat verre gevorderd int jonge jaer
en het komt u wellicht vriend voor, wanneer ik
U nog heil en geluk wensch by den inleid der
nieuw jaers. Maer gy kunt het niet slecht opnemen,
wanneer ik U verzeker dat ik U alles toewensch wat
ik voor my zelven hoop.

Wanneer gy een uurtje overig hebt, wil het my
schenken indien gy my schryft, wat U belangrijks
bejegend is, ik verwacht slechts aengenaem nieuws.

Ontvang de groetenis myner vrouw en myner ouders
en was verzekerd, dat ik nooit zal ophouden te zijn

Een uwer goede vriend

J. Dautzenberg.

Den Heere Van Duyse
Archivist der stad

Gent

